

Colegiul Disciplinar
de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii

HOTĂRÂRE

12 aprilie 2019
nr. 95/4

mun. Chișinău

Completul de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componența:

Președinte
Membrii

Elena Cobzac
Aliona Miron
Stela Botnaru

examinând contestația *petiționarului Frunze Ivan* împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr.231s – 183 p/m din 05 martie 2019, emisă pe marginea acțiunilor judecătorului Judecătoriei Chișinău /*sediul Buiucani/* – Angela Vasilenco,

CONSTATĂ :

1. Argumentele sesizării

La data de 20 februarie 2019, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii parvenit o sesizare din numele lui Frunze Ivan, prin care se solicită atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Angela Vasilenco de la judecătoria Chișinău /*sediul Buiucani/*, președintelui Curții de Apel Chișinău I.Pleşca, pentru acțiunile presupuse a constitui temei de abateri disciplinară.

Autorul sesizării indică despre examinarea în judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (*judecător Vasilenco A.*) și Curtea de Apel Chișinău (*judecător Pleșca I.*), a cauzei penale, exprimându-și dezacordul cu hotărârile adoptate și unele acțiuni ale judecătorilor nominalizați. Menționează autorul sesizării despre deținerea lui în stare de arest în instituțiile penitenciare, în condiții inumane, despre examinarea cererilor lui de către judecătorii Vasilenco A. și Pleșca I.

2. Poziția Inspecției Judiciare

La data de 05 martie 2019, inspectorul–judecător Verejan Valentin, examinând sesizarea declarată de către Frunze Ivan, referitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare, comise de către judecătorul Judecătoriei Chișinău /*sediul Buiucani/* – A.Vasilenco, președintele Curții de Apel Chișinău I.Pleşca, a întocmit Decizia nr.231 s – 183 p/m, prin care a respins sesizarea menționată, ca fiind neîntemeiată.

Întru susținerea Deciziei menționate, Inspecția Judiciară a invocat faptul că, dacă nu se întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă prin probele administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul–judecător căruia i-a fost repartizată sesizarea, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.20, 23 alin.(1), (1¹) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, verificarea sesizării reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate judecătorului și consecințele acestora, circumstanțele în care au fost comise, precum și orice alte date concludente din care să se poată stabili existența sau inexistența elementelor abaterii disciplinare.

Art.4 alin.(1) din legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor enumeră în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

Autorul sesizării nu indică la abateri disciplinare, prevăzute de art. 4 al.(1) ale Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, exprimându-și dezacordul cu unele acțiuni ale judecătorilor nominalizați în sesizare.

S-a constatat faptul că, în ultimii trei ani instanțele de judecată ale mun. Chișinău au examinat mai mult de o sută de cereri, plângeri și cauze în care ca parte în proces este Frunze Ivan.

Pe parcursul a.2018-2019 în instanțele de judecată a m. Chișinău au fost înregistrate, examinate sau se află în proces de examinare 21 cauze la cererile cet. Frunze Ivan.

Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție pe parcursul ultimilor ani, au examinat mai mult de 35 apeluri și recursuri declarate de Frunze I. pe cauzele examinate de instanțele de fond, cu adoptarea hotărârilor, unele din apeluri și recursuri au fost admise, altele respinse, etc.

Prin decizia Plenului Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2010, a fost admis recursul în anulare declarat de condamnatul Frunze Ivan, casate parțial hotărârile judecătorești anterior emise, în partea încadrării juridice a acțiunilor condamnatului și stabilirii pedepsei acestuia, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost menținută condamnarea lui Frunze Ivan în baza art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, fără amendă.

Acțiunile condamnatului Frunza Ion au fost reîncadrate din prevederile art.145 alin.(3) lit.h) Cod penal, în cele ale art.145 alin.(2) lit.j) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 20 de ani închisoare, iar conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă lui Frunze Ivan s-a stabilit de 22 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

Astfel, instanța de recurs a conchis că, prima instanță întemeiat a reținut că conform art.467 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești definitive și ordonanțele procurorului privind încetarea urmăririi penale sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs în anulare de către condamnatul Frunze Ivan, fără a invoca nici un temei prevăzut de art.453 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei invocând aceleași argumente ca și în recursul ordinar.

La 31 octombrie 2018, Colegiul penal al Curții Supreme de justiție, completul de judecată constituit din judecătorii Timofti V., Toma N., Boico V., a examinat admisibilitatea recursului sus nominalizat și prin Decizia din 31.10.18, l-a declarat inadmisibil din motivele că nu întrunește cerințele de conținut, Decizia fiind irevocabilă.

La data de 03 mai 2018, în Judecătoria Chișinău /sediul Râșcani/ a parvenit plângerea condamnatului Frunze Ivan Vasile, privind aplicarea retroactivității legii penale, vizînd deținerea ilegală în stare de arest preventiv, pentru perioada din 03 martie 2006- 08 martie 2006 și pe perioada din 08 martie 2006 - 24 noiembrie 2006.

În motivarea plîngerii, condamnatul a indicat că a fost deținut ilegal în izolatorul de detenție provizorie al CGP a MAI, fiindu-i încălcat termenul de deținere sub arest preventiv prevăzut de art.25 alin.(4) al Constituției, în condiții inumane. Totodată, condamnatul a indicat că în perioada 09.03.2006-24.11.2006 a fost deținut ilegal în stare de arest preventiv, solicitând în acest sens repararea prejudiciului cauzat.

Cauza nominalizată a fost repartizată aleatoriu judecătorului Vasilenko A., pe cauză au fost numite și desfășurate mai multe ședințe de judecată, iar la 11 februarie 2019 instanța de judecată a adoptat încheierea, prin care a respins ca fiind inadmisibilă plângerea condamnatului Frunze Ivan privind deținerea ilegală în stare de arest preventiv.

Încheierea adoptată cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău.

De menționat, că hotărârile instanțelor de judecată sus nominalizate au fost

argumentate reieșind din probele prezentate de părți și examinate în ședințele de judecată.

Anularea sau modificarea hotărârii judiciare nu atrage răspundere, dacă judecătorul care a pronunțat-o nu a încălcat intenționat legea.

Consiliul Superior al Magistraturii este organ de autoadministrare judecătorească, nu are competențe jurisdicționale și nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor judecate de instanțele competente, să se expună și/sau să aprecieze legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești.

În caz contrar, dacă Inspekția Judiciară, ca organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, ar interveni în examinarea cauzei, s-ar expune în privința hotărârii adoptate de prima instanță, dând o apreciere probelor din dosar, legalității actelor judecătorești adoptate, corectitudinii aplicării legislației, etc., aceasta ar constitui o imixtiune gravă în înfăptuirea justiției, prin aceasta arogându-și atribuțiile organului de înfăptuire a justiției.

Potrivit p.31 din hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 28.06.2012, Curtea a subliniat, făcând referire și la alte hotărâri ale sale anterioare, că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite.

În conformitate cu p.7.3 din aceeași hotărâre a Curții Constituționale nr.28 din 14 decembrie 2010, controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale.

Ca urmare, dezacordul autorului sesizării, cu hotărârile adoptate de instanțele de judecată sus nominalizate și unele acțiuni ale judecătorilor menționați în sesizare, nu sunt argumentate de un act de justiție al instanței ierarhic superioare, prin care ar fi fost constatat faptul că judecătorii vizați, la examinarea cauzelor au comis încălcări ale legislației sau acțiuni ce ar constitui abateri disciplinare.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea cu privire la statutul judecătorului judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără niciun fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare. Organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale a judecătorului.

Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

Potrivit art.19 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal.

3. Argumentele contestației

Nefiind de acord cu decizia Inspekției judiciare, din 05 martie 2019, petiționarul a depus o contestație, prin care a solicitat admiterea acesteia, anularea deciziei contestate și atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor.

În contestație sunt invocate fapte similare ca și în sesizare, fără ca autorul să fi adus careva argumente suplimentare. Contestația conține dezacordul cu procedura de examinare și contestă legalitatea actelor emise de judecător.

4. Aprecierea Completului de examinare a contestațiilor

În conformitate cu art.27, 28 din Legea nr.178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar (*în continuare - complete de contestație*) verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor.

Procedura în fața completelor de contestație este scrisă.

Completele de contestație decid: b) respingerea contestației ca neîntemeiată.

Potrivit art.29 alin.3) din Legea nr.178, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

Examinînd temeiurile invocate în contestație și materialele administrate, decizia inspecției judiciare ce se contestă, Completul de examinare a contestațiilor conchide asupra respingerii contestației depuse din următoarele considerente.

Din materialele prezentate se constată, că în ultimii trei ani instanțele de judecată ale mun.Chișinău au examinat mai multe cereri, plîngerii și cauze în care ca parte în proces este Frunze Ivan.

Prin decizia Plenului Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2010, a fost admis recursul în anulare declarat de condamnatul Frunze Ivan, casate parțial hotărârile judecătorești anterior emise, în partea încadrării juridice a acțiunilor condamnatului și stabilirii pedepsei acestuia, re judecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost menținută condamnarea lui Frunze Ivan în baza art.187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, fără amendă.

Acțiunile condamnatului Frunza Ion au fost reîncadrate din prevederile art.145 alin.(3) lit.h) Cod penal, în cele ale art.145 alin.(2) lit.j) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 20 de ani închisoare, iar conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă lui Frunze Ivan s-a stabilit de 22 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

La data de 03 mai 2018, în Judecătoria Chișinău /sediul Râșcani/ a parvenit plângerea condamnatului Frunze Ivan Vasile, privind aplicarea retroactivității legii penale, vizînd deținerea ilegală în stare de arest preventiv, pentru perioada din 03 martie 2006- 08 martie 2006 și pe perioada din 08 martie 2006 - 24 noiembrie 2006.

În motivarea plîngerii, condamnatul a indicat că a fost deținut ilegal în izolatorul de detenție provizorie al CGP a MAI, fiindu-i încălcat termenul de deținere sub arest preventiv prevăzut de art.25 alin.(4) din Constituție, în condiții inumane. Totodată, condamnatul a solicitat în acest sens repararea prejudiciului cauzat.

Cauza a fost repartizată aleatoriu judecătorului Vasilenco A., iar la 11 februarie 2019 instanța de judecată a adoptat încheierea, prin care a respins ca fiind inadmisibilă plângerea condamnatului Frunze Ivan privind deținerea ilegală în stare de arest preventiv.

Art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor enumeră în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare. Legiuitorul a stabilit expres care sunt temeiurile angajării răspunderii disciplinare a judecătorului.

Potrivit art.20 din Legea nr.178/2014, sesizarea cu privire la faptele judecătorului care pot constitui abateri disciplinare trebuie să conțină: a) datele de identitate și informația de contact ale autorului sesizării; b) numele judecătorului la care se face referire în sesizare; c) data și locul unde au fost comise faptele descrise în sesizare; d) descrierea succintă a faptelor ce ar putea constitui abateri disciplinare; e) indicarea, după caz, a probelor care confirmă fapta invocată sau indicarea persoanelor care ar putea confirma cele relatate de autorul sesizării, dacă acestea există la momentul depunerii sesizării; f) data și semnătura autorului sesizării.

Petiționarul în contestație nu invocă care argumente noi neverificate de către Inspecția judiciară care ar servi drept temei pentru anularea deciziei contestate.

Dezacordul petiționarului cu actele adoptate, procedura examinării, sunt aspect procedurale, care pot fi invocate de părți în cadrul procedurilor de atac prevăzute de lege.

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate, se constată, că petiționarul nu aduce argumente suplimentare sau critici împotriva constatărilor inspectorului judecător, formulând aceleași pretenții ca și în sesizare, care au fost verificate și la care s-a oferit un răspuns.

În acest sens, este necesar de menționat faptul că, în conformitate cu art.114, 115 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova justiția se înfăptuiește în numele legii, numai de instanțele judecătorești.

Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

Potrivit art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorul iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Din materialele examinate rezultă, cu certitudine, că temei legal de a admite contestația și de a restitui cauza pentru verificări suplimentare lipsesc, iar presupusele încălcări ale judecătorului vizat, nu și-au găsit confirmare.

Astfel, în lipsa constatării a careva fapte ce ar indica, că în acțiunile judecătorului vizat persistă elemente al abaterilor disciplinare, prevăzute de art.4 alin.(1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspekția judiciară întemeiat a adoptat soluția anunțată de respingere a sesizării, decizia fiind una legală și întemeiată, iar temeiurile invocate în contestația depusă, fiind irelevante, fapte ce condiționează respingerea contestației înaintate ca neîntemeiată.

Prin prisma celor expuse, conform art.18, 27-28 din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de examinare a contestațiilor,

HOTĂRĂȘTE :

Se respinge *contestația petiționarului Frunze Ivan* împotriva deciziei Inspekției judiciare nr.231 s – 183 p/m din 05 martie 2019, emisă pe marginea acțiunilor judecătorilor A.Vasilenco, I.Pleşca, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este definitivă, se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte

/semnătura/

Elena COBZAC

Membrii

/semnătura/

Aliona MIRON

/semnătura/

Stela BOTNARU